

Założenia planu gospodarczego 1965 r. Projekt budżetu państwa na r. 1965

Dokończenie ze str. 1

że równomiernie. Do osiągnięcia należy zaliczyć przewidywane pomyślne wykonanie planu w budownictwie mieszkaniowym i komunikacyjnym oraz dość wyraźną poprawę wykonawstwa inwestycyjnego w rolnictwie i budownictwie wiejskim. Eksport ma być w 1964 r. o 10,9 proc. wyższy, a import o 4,1 proc. niższy niż w 1963 r. Rok 1964 charakteryzuje się dość wydatną poprawą ekonomicznych rezultatów gospodarowania. Globalny fundusz płac wzrośnie w bież. roku (w porównaniu z 1963 r.) o ok. 10,1 mld. zł, w tym osobowy fundusz płac — o 8,6 mld. zł. Nastąpił dość wydatny wzrost dostaw rynkowych niektórych poszukiwanych artykułów metalowych i elektrotechnicznych, a wśród artykułów żywnościowych — jaj, ryb i tłuszczy roślino- i zwierzęcych. Niekorzystnie kształtowało się zaopatrzenie w mięso i niektóre wyroby włókiennicze.

Główne wskaźniki planu na 1965 rok

Cechą charakterystyczną projektu planu na 1965 r. — w odróżnieniu od planów dwóch poprzednich lat — jest przyspieszenie tempa wzrostu produkcji przemysłowej. Plan zakłada wzrost o 7,8 proc. podczas gdy plan na bież. rok przewidywał wskaźnik 6,3 proc.

Następnym istotnym założeniem jest zwiększenie tempa wzrostu produkcji przedmiotów spożycia, przede wszystkim produkcji w przemyśle spożywczym. Zwiększenie tempa produkcji przemysłu maszynowego pozwoli na lepsze zaspokojenie potrzeb rynku, inwestycji oraz na zwiększenie eksportu. Wskutek opóźnień inwestycyjnych i trudności technologicznych przewiduje się natomiast pewne zmniejszenie tempa wzrostu produkcji w przemyśle chemicznym.

Mówca zwrócił uwagę na to, iż plan zakłada maksymalny wysiłek, aby poprawić zaopatrzenie rynku w wyroby przemysłu lekkiego. Wzrost produkcji wyrobów dziewiarskich i północznych będzie szybszy, niż produkcji tkanin, co jest uzasadnione wzrastającym zapotrzebowaniem na te wyroby. W przemyśle włókienniczym zwiększy się zasładowanie włókien chemicznych produkcji krajowej. Pewne zwiększenie baz surowcowej pozwala na założenie wzrostu produkcji przemysłu rolno-spożywczego o 4,6 proc., co powinno odbić się na poprawie zaopatrzenia ludności.

Zgodnie z zaleceniem IV Zjazdu PZPR założenia planu dla rolnictwa przyjmują szacunek planów oparty na średniej z ostatnich 4 lat. Jeśli jednak warunki atmosferyczne będą pomyślne, a nawet tylko średnie, to w rzeczywistości wzrost produkcji roślinnej może być wyższy niż planowane 2 proc. Produkcja

zwierzęca wzrośnie, według założenia planu, o ok. 3,6 proc. Rząd przewiduje szereg kroków w celu stworzenia pomyślnych warunków dla dalszego rozwoju rolnictwa. W roku gospodarczym 1964—1965 dostawy pasz treściwych wyniosą 2.700 tys. ton. Jak nigdy dotąd, zwiększy się zaopatrzenie rolnictwa w nawozy mineralne. Łączna wartość dostaw traktorów, silników i maszyn rolniczych ma wynieść ok. 6,9 mld. zł, tj. wzrośnie o 11,7 proc.

W dziedzinie komunikacji przewiduje się dalsze unowocześnienie transportu, m. in. usprawnienie współdziałania transportu samochodowego i kolejowego. Długość zelektryfikowanych linii wzrośnie z 1.823 km w bież. roku do 2.238 km w 1965 r. Oddane zostaną m. in. odcinki: Łowicz — Łódź Kaliska — Zduńska Wola, Tarnowskie Góry — Herby Nowe — Karsznica oraz Wrocław — Walbrzych — Kuźnica. Jednocześnie nastąpi dalszy rozwój trakcji spalinowej. Pełne wykonanie dostaw dla kolei jest jednym z podstawowych zadań przemysłu maszynowego i hutniczego, a także aparatu handlu zagranicznego.

Przewidywany wzrost nakładów inwestycyjnych wiąże się przede wszystkim z koniecznością rozwoju rolnictwa i dziedzin z nim związanych, oraz realizacji innych inwestycji produkcyjnych, które mają dostarczyć niezbędną liczbę miejsc pracy dla licznych roczników powojennych, wchodzących w przyszłej 5-latkę w wiek produkcyjny. Projekt przewiduje wzrost nakładów inwestycyjnych w całej gospodarce narodowej o 8,6 proc. (w bież. r. — 3,4 proc.), przy czym jest to maksymalnie dopuszczalny wzrost w obecnych warunkach. Najbardziej wzrosną w roku przyszłym nakłady inwestycyjne na rolnictwo (o ok. 19 proc.), na przedsiębiorstwa budowlano-montażowe (o ok. 11,6 proc.), transport i łączność (o ok. 10,6 proc.) oraz przemysł (o ok. 6,8 proc.). Zasadniczym zadaniem w dziedzinie działalności inwestycyjnej jest skoncentrowanie się na najważniejszych obiektach oraz uzyskanie postępu w terminowym oddawaniu nowych obiektów. Dotyczy to głównie hutnictwa i przemysłu chemicznego.

Mówca podkreśla z kolei konieczność utrzymania równowagi w handlu zagranicznym, zwłaszcza w obrotach z krajami kapitalistycznymi, i stwierdza, że niezbędny jest dalszy wysiłek w kierunku zwiększenia produkcji eksportowej i eksportu. Plan handlu zagranicznego przewiduje wzrost obrotów o 8 proc.; wzrost importu wyniesie 8,6 proc., a eksportu — 7,3 proc., z tym jednak, że zakłada się wyższy wzrost eksportu maszyn i urządzeń (o ponad 11,4 proc.). Dość wysoki w porównaniu z ubiegłymi latami wzrost importu surowców powinien zapewnić pełniejsze wykorzystanie mocy przemysłu przetwórczego.

Dochód narodowy do podziału wzrośnie w porównaniu z bieżącym rokiem o ok. 5,3 proc. Z ogólnego przyrostu dochodu narodowego wynoszącego ok. 25 mld. zł. przewiduje się przeznaczenie ok. 14 mld. zł na fundusz spożycia indywidualnego.

Projekt planu zakłada przyrost zatrudnienia w wysokości 255 tys. osób (w 1964 r. przyrost ten wyniósł ok. 127 tys.). Przy projekcie wariantu zwiększenia zatrudnienia podstawowym obowiązkiem po stronie państwa jest przestrzeganie właściwych proporcji między produkcją, funduszem płac, zatrudnieniem i wydajnością pracy. Jest to konieczny warunek harmonijnego rozwoju gospodarki. Konieczne jest zwrócenie w ciągu 1965 r. szczególnej uwagi na prawidłowe zatrudnienie absolwentów oraz zwiększenie zatrudnienia kobiet.

Założenia planu w dziedzinie wzrostu funduszu spożycia znajdują pełne pokrycie w planie obrotu towarowego. Jednym z ważniejszych problemów jest zaopatrzenie rynku w artykuły spożywcze, a zwłaszcza w mięso. Projekt zakłada określoną poprawę na tym odcinku.

Przewiduje się dalsze zaopatrzenie odbioru jakościowo, pełniejsze dostosowanie ich do popytu oraz podniesienie poziomu gastronomicznego. Zakłada się również pewną, dostosowaną do możliwości, poprawę zaspokojenia potrzeb ludności w zakresie urządzeń socjalno-kulturalnych i budownictwa mieszkaniowego,

Projekt NPG poważne zadania stawia przed gospodarką terenową, która w sumie stanowi ok. 1/3 gospodarki narodowej. Drogi lokalne, ich budowa i remonty — powinny stać się głównym celem czynów społecznych. Mówca podkreślił również celowość inicjatyw w zakresie sprawowania przez rady narodowe funkcji koordynatora gospodarki na swym terenie.

Doskonalenie planowania i zarządzania

S. Jedrychowski podkreślił, iż w ciągu ostatnich kilku lat partia i rząd wiele uwagi poświęciły zagadnieniom doskonalenia metod planowania i zarządzania gospodarką narodową. Jest to proces ciągły. Jednym z głównych zagadnień jest sprawa oparcia planowania zatrudnienia, wydajności pracy i funduszu płac na nowych, dostosowanych do specyfiki poszczególnych branż, miernikach produkcji, a zatem sprawą dalszego eliminowania ujemnych skutków, jakie dotychczas występowały w wielu przypadkach na tle stosowania wskaźnika produkcji globalnej i towarowej jako wyłącznego miernika oceny działalności przedsiębiorstw.

W zmianach w tym zakresie chodzi o nowe mierniki, oparte na normatywnej pracochłonności, normatywnym koszcie przerobu itp., które w coraz szerszym zakresie wprowadzane są już obecnie do praktyki gospodarczej. W tym myśle maszynowym skuteczność tych nowych mierników jest obecnie przedmiotem eksperymentów w kilkudziesięciu zakładach. Poddano też analizie obowiązujący obecnie system mierników w budownictwie, transporcie oraz w rolnictwie, a w wyniku tych prac zostaną przeprowadzone dalsze eksperymenty.

Wprowadzono nowe zasady premiowania pracowników umysłowych w przemyśle i budownictwie oraz pracowników umysłowych i fizycznych w PGR-ach. Prowadzone są również prace nad uproszczeniem zasad obliczania funduszu zakładowego, a zwłaszcza ściślej powiązania tego funduszu z wynikami pracy przedsiębiorstw. Chcemy też — powiedział S. Jedrychowski — wiązać bodźce ekonomiczne i ocenę pracy przedsiębiorstw z kształtowaniem się ich rentowności.

Mówca zapowiedział, iż w planowaniu inwestycji rozwinięta będzie zasada koncentracji nakładów oraz priorytetu inwestycji kontynuowanych. Dotychczasowe doświadczenia skłaniają do tworzenia rezerw w dziedzinie inwestycji, który to system będzie rozszerzony również na inne dziedziny (handel zagraniczny, rolnictwo).

Plany gospodarcze, a zwłaszcza plany inwestycyjne, będą w przyszłości związane z zadaniami wynikającymi z rekonstrukcji przedsiębiorstw, branż i gałęzi gospodarki narodowej oraz z potrzebami wynikającymi ze specjalizacji i koncentracji produkcji.

Rozszerzony zakres koordynacji zadań, dotyczących rozwoju nauki i techniki, powinien zapewnić stosowanie nowoczesnych rozwiązań konstrukcyjnych i postępowych metod technologicznych.

S. Jedrychowski podkreślił szczególne znaczenie wprowadzonej zasady planowania 2-letniego. Rząd przy rozpatrywaniu projektu NPG na rok 1965 określił również podstawowe założenia rozwoju gospodarczego na 1966 r. Mówca zasygnalizował również prace nad reformą zjednoczeń oraz pokrótce przedstawił program przygotowywanych zmian m. in. w dziedzinie handlu zagranicznego oraz w dziedzinie statystyki i sprawozdawczości.

W zakończeniu S. Jedrychowski stwierdził, iż założenia planu na 1965 r. stwarzają z jednej strony warunki dla lepszej realizacji bieżącego planu 5-letniego, z drugiej zaś — odpowiednie podstawy wyjściowe dla wykonania poważnych zadań czekających nas w latach 1966—1970.

Pomyślne wykonanie tegorocznego planu — oświadczył mówca — zawdzięczamy w dużej mierze czynowi zjazdowemu. Obecnie chodzi o utrwalenie osiągnięć roku 20-lecia, o to, aby społeczny czyn produkcyjny i socjalistyczne współzawodnictwo pracy prowadziły do poprawienia naszych planów w toku ich wykonywania. (PAP)

Dokończenie ze str. 1

cele socjalne i kulturalne i na ubezpieczenia społeczne. Osiągł one wzrost w stosunku do r. ub. o ok. 7 proc. Budżet zostanie zamknięty — jak się przewiduje — ponadplanową nadwyżką ok. 4 mld. zł. Nadwyżka ta zasila system kredytowy i pozwala m. in. na udzielenie ponadplanowych kredytów dla gospodarki chłopskiej.

Reasumując mówca stwierdził, że z punktu widzenia przebiegu realizacji planów gospodarczych i finansowych rok 1964 jest rokiem dość pomyślnym.

Tegoroczne doświadczenia powinniśmy utrwalić i rozwijać tak, by zamknąć 1965 r., kończąc obecny 5-latkę, możliwie najlepszymi rezultatami.

Wyrazem tego dążenia — kontynuował J. Albrecht — jest przedstawiony projekt budżetu państwa; budżet oszczędny i zrównoważony, budżet realny, zawierający niezbędne rezerwy.

*

Projekt budżetu państwa zamyka się po stronie dochodów kwotą 291 mld. 900 mln. złotych, a po stronie wydatków — kwotą 289 mld. 300 mln. zł. Nadwyżka dochodów nad wydatkami wynosi więc 2 mld. 600 mln. zł. W kwocie wydatków budżetowych zawarta jest rezerwa Rady Ministrów.

Pierwszą cechą projektu budżetu jest nie tylko stale wzrastający udział dochodów z wpłat przedsiębiorstw i jednostek gospodarki społecznej, ale to, że przyrost tych dochodów, wynoszący ok. 13 mld. zł, jest nawet wyższy niż przyrost całej sumy dochodów budżetu państwa, planowany na 1965 r.

Drugą cechą jest stabilizacja poziomu dochodów z gospodarki nieuspołecznionej na wsi i w mieście. Jest to wyrazem polityki państwa, popierającej rozwój produkcji rolnej w indywidualnych gospodarstwach. Również w stosunku do rzemiosła — budżet wyraża politykę popierania jego rozwoju.

Trzecią cechą projektu budżetu jest wydatny wzrost wydatków na finansowanie rozwoju gospodarki narodowej, a zwłaszcza wydatków inwestycyjnych.

Wreszcie projekt budżetu cechuje dostosowanie do naszych możliwości wzrost wydatków na naukę, oświatę, ochronę zdrowia i na ubezpieczenia społeczne — globalnie o ok. 6 proc. Projekt budżetu uwzględnia także skutki dokonanych w tym roku regulacji płac oraz zapewnienia realizacji decyzji w sprawie podwyższenia najniższych rent.

Wyniki finansowe przedsiębiorstw socjalistycznych — w postaci przejmowanej części akumulacji finansowej — stanowią podstawowy strumień dochodów budżetu. Akumulacja ta wyniesie blisko 165 mld. zł, co oznacza w porównaniu do br. wzrost o 7,7 proc.

Jest to z jednej strony rezultat planowanej dynamiki produkcji i usług, z drugiej zaś wytyczonych w NPG zadań obniżenia kosztów własnych.

Stwierdzając, że w gospodarce przedsiębiorstw istnieją duże możliwości obniżki kosztów, mówca apeluje do działaczy gospodarczych, samorządów robotniczych i załóg o kontynuowanie wysiłku, podjętego w myśl wskazań IV Zjazdu partii, nad usprawnianiem gospodarki materiałowej i organizacji produkcji.

Budżet przejmie w 1965 r. ponad 83 proc. wytworzonej przez przedsiębiorstwa uspołecznione akumulacji finansowej, uzyskując ok. 156 mld. zł dochodów oraz udzielając przedsiębiorstwom ok. 20 mld. zł dotacji.

Poważną rolę spełniają w budżecie rozliczenia z tytułu obrotów z zagranicą. Saldo tych rozliczeń w odróżnieniu od br. nie będzie dla budżetu dodatnie, co odzwierciedla nasz wysiłek w kierunku zwiększenia eksportu i dalszego wzmocnienia równowagi bilansu płatniczego.

J. Albrecht zaznaczył dalej, że przemysł produkujący na eksport, powinien wykonać stworzone możliwości (w dziedzinie gospodarki funduszem płac i ułatwiania kredytów w dziedzinie inwestowania) dla intensyfikacji wywozu i poprawy jego efektywności dewizowej. Zwiększenie tej efektywności

wpływa dodatnio na sytuację finansową kraju.

Założone na rok przyszły dalsze przyspieszenie rotacji zapasów w przemyśle wymaga dalszego usprawnienia gospodarki materiałowej. Zapasy zbędne i nadmierne, mimo wysiłków w kierunku ich zmniejszenia, zamrażają jeszcze nadal w przemyśle poważne środki materiałowe i finansowe (kilka miliardów zł). Przeciwdziałanie narastaniu zapasów będzie jednym z głównych zadań, stojących w 1965 r. przed bankami.

Mówiąc o przygotowywanych projektach usprawnień systemu finansowego, J. Albrecht wymienił następujące przesłanki:

1. Podniesienia roli rentowności i zysku wśród czynników poprawy wyników ekonomicznych i bodźców materialnego zainteresowania;

2. W interesie zwiększenia efektywności wykorzystania środków finansowych zjednoczeń i przedsiębiorstw — system powinien w szerszym niż dotychczas zakresie umożliwiać wybór w kierowaniu tych środków na przyrost zapasów materiałowych albo na inwestycje;

3. Rozważamy zwiększenie odpowiedzialności przedsiębiorstw za gospodarkę zapasami;

4. Brane jest pod uwagę procentowanie środków trwałych oraz rozszerzenie zakresu kredytu bankowego w finansowaniu inwestycji;

5. System powinien uwzględnić zróżnicowany charakter zjednoczeń;

6. Zjednoczenia powinny dysponować w odpowiednim zakresie własnymi funduszami obrotowymi i inwestycyjnymi na potrzeby ogólnobranżowe.

Projekt budżetu — podkreślił następnie mówca — jest wyrazem polityki podatkowej w stosunku do gospodarki nieuspołecznionej. Przewiduje on ok. 5,8 mld. zł wpływów z podatku gruntowego oraz nieco ponad 3 mld. zł z podatku obrotowego i dochodowego. Są to umiarkowane obciążenia i tym bardziej wymagają skrupulatnego wypełniania zobowiązań finansowych wobec państwa.

*

Z globalnej kwoty 289,3 mld. zł wydatków, ponad 54 proc. tj. 156,6 mld. zł przypada na finansowanie gospodarki narodowej. Ten kierunek wydatków jest najbardziej dynamiczny, o czym głównie decydują wydatki na finansowanie inwestycji oraz na rolnictwo.

Na realizowanie założonego w NPG programu produkcyjnego i inwestycyjnego w rolnictwie przewiduje się uruchomienie ze środków państwowych poważnej sumy ok. 41 mld. zł. (Wzrost w porównaniu z br. o ok. 13 proc.). Ta kwota dobitnie wyraża realizowaną przez państwo politykę tworzenia coraz to lepszych warunków dla wzrostu produkcji rolnej.

Z budżetu przewiduje się wydatkowanie na rolnictwo blisko 27 mld. zł, a więc o 19 proc. więcej niż w br. W tych ramach na wydatki inwestycyjne przeznacza się z budżetu 13 mld. zł.

Nakłady inwestycyjne w PGR wyniosą 6,8 mld. zł (wzrost o 24 proc.). Ponadto PGR-y otrzymają z budżetu 3,3 mld. zł dotacji. Ta polityka finansowa wobec PGR przynosi rezultaty w postaci szybszego niż w całym rolnictwie wzrostu produkcji.

Na melioracje rolne przewiduje się w budżecie ponad 4,3 mld. zł. Rząd przygotowuje projekt ustawy w sprawie zaopatrzenia rolnictwa w wodę.

W planie na rok 1965 utrzymuje się nadal wysokie tempo wzrostu nakładów na mechanizację rolnictwa.

Nakłady ze środków Funduszu Rozwoju Rolnictwa wyniosą w roku 1965 ponad 3,5 mld. zł, a budżet zasili ten fundusz kwotą 4 mld. zł. Zadaniami gospodarujących tym funduszem kolekt rolniczych jest zwiększenie produkcyjnego wykorzystania traktorów i maszyn dla potrzeb rolnictwa i obniżenie kosztów usług.

W roku 1965 kontynuowana będzie szeroka akcja pomocy kredytowej dla wsi. W dążeniu do usprawnienia Bank Rolny rozpoczął już w br. przyznawanie kredytów inwestycyjnych na 1965 rok dla umożliwienia rolnikom wcześniejszego przygotowania się do budowy. Usprawniono także obsługę kredytową wsi przez SOP.

Po scharakteryzowaniu wydatków na naukę i postęp techniczny (ponad 7 mld. zł, prawie o 16 proc. więcej niż w br.) Min. Finansów przeszedł do sprawy rozwoju oświaty, kultury i zagadnień socjalnych. Na te dziedziny działalności państwa projekt budżetu przeznacza ponad 80

mld. zł, tj. prawie 28 proc. ogółu wydatków.

Wydatki na oświatę i szkolnictwo wyższe wyniosą przeszło 24 mld. zł i będą wyższe niż w tym roku o ponad 1,3 mld. zł.

W 1965 roku przybędzie w naszym szkolnictwie ponad 6.800 uczniów w szkołach średnich, zawodowych i ogólnokształcących wyniosła ok. 1 miliona, to w 1965 r. będzie wynosić już 2 miliony.

Na kulturę i sztukę budżet przewiduje wydatki w wysokości 2,8 mld. zł. Wzrost wykażają przede wszystkim wydatki na radio i telewizję.

Wydatki na ochronę zdrowia, opiekę społeczną i kulturę fizyczną wyniosą w roku 1965 blisko 22 mld. zł, w tym przeszło 19 mld. zł zostanie przeznaczonych na ochronę zdrowia. Wzrastają one o 3,3 proc. Nastąpi wzrost liczby łóżek szpitalnych i sanatoryjnych o ponad 6.700, wzrost liczby przychodni lekarskich, lekarzy i pielęgniarek. Stały wzrost wydatków na ochronę zdrowia, który w bieżącym tylko pięcioleciu sięga 40 proc., daje rezultaty w poprawie stanu zdrowotnego ludności.

W 1965 r. przeznaczymy na ubezpieczenie 31,4 mld. zł, co wynosi 11 proc. ogółu wydatków budżetowych.

W ciągu obecnego planu pięcioletniego wydatki na cele socjalne i kulturalne wzrosły globalnie o ok. 45 proc. Uzyskaliśmy poważną poprawę w zaspokajaniu potrzeb społeczeństwa. Stanowi to istotny, choć nie zawsze zauważany, element poprawy ogólnych warunków bytowej ludności.

Na poprawę warunków socjalno-bytowych ludności wpływa także wzrost wydatków na gospodarkę komunalną i mieszkaniową. Na wydatki bieżące w tych dziedzinach wydamy w roku przyszłym 8,8 mld. zł. Na inwestycje komunalne budżet wydatkuje 2,5 mld. zł, a na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych i zakładów pracy — niemal 6 mld. zł, oprócz tego pomoce kredytowa państwa na budownictwo mieszkaniowe wyniesie 32 mld. zł. Pozwoli to łącznie na zbudowanie w 1965 r. ponad 400 tys. izb mieszkalnych w miastach i na niezbędną rozbudowę urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych i komunikacyjnych.

Wydatki na obronę narodową wyniosą 23,5 mld. zł. Ich wielkość zabezpiecza niezbędny poziom obronności naszego kraju.

Budżet państwa w skali 26,6 proc. realizowany będzie w roku przyszłym poprzez budżety rad narodowych. Globalna kwota wydatków budżetów terenowych wyniesie w roku przyszłym 77 mld. zł i wzrośnie w stosunku do tegorocznych budżetów o 7,7 proc.

W budżetach rad narodowych 750 mln. zł przeznacza się na popieranie czynów społecznych. Jak co roku, GRN-y dysponować będą blisko miliardem zł funduszu gromadzkiego.

*

Przedstawiany projekt budżetu państwa — kontynuował mówca — wyraża swoje zrównoważenie nie tylko poprzez nadwyżkę dochodów nad wydatkami, ale także poprzez związany z budżetem system kredytowy. Zarówno przyrost oszczędności ludności, jak zwłaszcza przyrost emisji zaplanowany został ostrożnie — w granicach odpowiadających wzrostowi dochodów pieniężnych ludności.

Równocześnie NPG zakłada pełne pokrycie dostawami towarów i usług funduszu narobowego ludności oraz stosunkowo wysoki w porównaniu z latami poprzednimi przyrost zapasów towarów rynkowych. Te założenia planu i budżetu wskazują, iż w roku przyszłym globalnej równowadze finansowej towarzyszyć winno umocnienie globalnej równowagi rynkowej.

Stwierdzając, że w 1964 roku umocniło się w społeczeństwie poczucie dyscypliny społecznej, odpowiedzialności i gospodarności — min. Albrecht oświadczył w zakończeniu: „Ważne jest, by 1965 r. przeszedł pod znakiem mniej, świadomego wysiłku całego społeczeństwa w walce o wysoką sprawność i efektywność naszej gospodarki”.

PAP

Wyniki plebiscytu teatralnego w TV

Ogłoszone zostały wyniki telewizyjnego plebiscytu, zorganizowanego przez TV i CRZZ z okazji festiwalu teatrów dramatycznych. Największym powodzeniem wśród biorących udział w plebiscyście cieszyły się przedstawienia — „Braci” Z. Wróbla w wykonaniu Państwowego Teatru im. Jaracza w Olsztynie, „Zaczarowane koło” L. Rydla (Teatr im. Osterwy w Lublinie), „Wieczór trzech króli” W. Szekspira (Teatr im. Jaracza w Łodzi), „Wieczny małżonek” według Dostojewskiego (Teatr Polski w Poznaniu) i „Lato w Nohant” J. Iwaszkiewicza (Teatr Śląski w Katowicach).

Wśród wyróżnionych aktorów pierwsze trzy miejsca zajęli: Z. Mamont z Olsztyna, J. Frydlewicz z Poznania i A. Aleksy z Lublina.

„Koziołki” placą

W 392 grze „Koziołków” stwierdzono 1 kupon z 5 trafnymi zakreśleniami w Sompelnie pow. Kolo. Właściciel tego kuponu otrzymał wygraną w wysokości: 493.075 zł.

Ponadto stwierdzono: 2 „czwórki z liczbą dodatkową” po 23.268 zł; 61 „czwórek zwykłych” po 1525 zł; 91 „trójek z liczbą dodatkową” po 160 zł; 1800 „trójek zwykłych” po 60 zł; 1651 „dwójek z liczbą dodatkową” po 26 zł oraz 19.275 „dwójek zwykłych” po 6 zł.

GŁOS WIELKOPOLSKI redakcja: Kolegium. Adres redakcji: Poznań, ulica Grunwaldzka 19. Centrala tel. 611-21 łaczy wszystkie działy. Wydawca: Poznańskie Wydawnictwa Prasowe RSW „Prasa”. Druk: Zakłady Graficzne im. M. Kasprzaka.

O. 7

Warunki konkursu BĄDŹMY ZDROWI

200 nagród!

Podajemy warunki zapowiedzianego już konkursu, organizowanego przez Wojewódzką Przychodnię Przewodniczą, Społeczny Komitet Walki z Gruźlicą, Zarząd Wojewódzki PCK oraz redakcję „Głosu Wielkopolskiego”. W PIERWSZEJ CZĘŚCI mogą wziąć udział WSZYSCY CZYTELNICZY odpowiadając na pytania, podkreślając prawidłowe odpowiedzi. (Uwaga! Dzieniedziegdy prawidłowe rozwiązanie może wymagać podkreślenia dwu lub więcej odpowiedzi). Tylko pierwsze pytanie wymaga odpowiedzi pisemnej.

1. Kto był inicjatorem organizowania „Dni przeciwgruźliczych” i jak brzmi pełna nazwa organizacji społecznej walczącej z gruźlicą?
2. Jaki cel mają szczepienia przeciwgruźlicze BCG?
 - a) leczenie gruźlicy
 - b) zwiększenie w organizmie odporności
3. Kto powinien być szczepiony BCG?
 - a) wszystkie noworodki
 - b) osoby wyjeżdżające za granicę
 - c) dzieci i młodzież z ujemnym odczynem tuberkulinowym
4. W jakich okresach dzieci i młodzież winny być doszczepiane szczepionką BCG?
 - a) co rok
 - b) co 10 lat
 - c) w wieku 2, 4, 7, 14, 15, 18
5. W jakim celu prowadzone są masowe badania rentgenowskie?
 - a) wczesnego wykrywania chorych na gruźlicę
 - b) wykrywania chorych na nowotwory płuc
6. Kto powinien poddać się okresowym badaniom rentgenowskim?
 - a) osoby pracujące zawodowo
 - b) cała ludność
 - c) zatrudnieni w warunkach szkodliwych
7. Przyczyną zachorowania na gruźlicę jest:
 - a) zakażenie prątkami od chorego
 - b) przeziębienie
 - c) picie mleka nieprzegotowanego
8. Jakie środki profilaktyczne najskuteczniej chronią przed gruźlicą?
 - a) prowadzenie higienicznego trybu życia
 - b) szczepienia przeciwgruźlicze BCG
 - c) okresowe badania rentgenowskie
9. Najkorzystniejsze warunki do leczenia chorego na gruźlicę są:
 - a) w domu
 - b) w szpitalu lub w sanatorium
10. W jaki sposób chory na gruźlicę powinien pobierać leki by odzyskać zdrowie?
 - a) systematycznie co najmniej przez okres 2 lat
 - b) z przerwami w dowolnych dawkach

Imię i nazwisko
dokładny adres
Dla ułatwienia rozwiązania konkursu drukujemy cykl artykułów informacyjnych pod wspólnym tytułem „Bądźmy zdrowi”, które ułatwią znalezienie prawidłowych odpowiedzi na pytania.

A OTO WARUNKI RYSUNKOWEGO KONKURSU DZIECIĘCEGO:

Mogą brać w nim udział dzieci do lat 14, przedstawiając na rysunkach tematy (każdą techniką: ołówkiem, tuszem, kredkami, farbami):

1. czystość osobista to przyjaciel naszego zdrowia
2. słońce i świeże powietrze to sprzymierzeńcy w walce z gruźlicą

dzisiaj w RADIO i TELEWIZJI

RADIO — PROGRAM I — 7.45 „Błękitna sztafeta”; 8.05 Muzyka i akt.; 8.30 Piosenka dnia; 8.50 Publicyst. międzynarodowa; 9 Dla kl. I i II „Zagubiona melodia”; 9.20 Muzyka; 10 „Na tropach Długosza Królewskiego”; 10.15 Muz. operowa; 11 — „Palmy i daktyle” fragm. książki; 11.20 „Z wielkopolskich wiosek”; 11.40 Gra Zespołu Instr. W. Lu-dwikowskiego; 12.15 Rolnicze kwadrans; 12.45 Ażer-bejdżański melodie ludowe; 13 Dla kl. I i II pt. „Nasza pani i nowa pani”; 13.20 Z twórczości F. Mendelssohna Batholdy; 14 Prose mówić — słuchamy — pułkownik A. Wiślicz-Iwanicz; 14.20 — Talarczyk — Melodie z opt. „Mów mi Teo”; 14.30 „Rozmaitości muzyczne”; 15.10 Postęp w gospodarstwie domowym; 15.35 „Co nam przynosi miesięcznik „Śpiewamy i tańczymy”; 16 Koncert żywych; 16.35 „Dzień dzisiejszy — dzień jutrzejszy”; 17.05 — Felieton Red. Spół.; 17.20 „Na wirażu”; 17.50 „Świat w zwierciadle”; 18 Kone. dnia; 19 Język fran-cuski; 19.15 „Ze wsi i o wsi”; 19.30 „Rozmowy o wychowaniu”; 19.40 Kone. chóru a capella PR w Krakowie; 20.26 Sport; 20.35 Parnasik; 21.05 Kone. chopinowski — odtworzenie fragm. recitalu amerykańskiego pianisty van Cliburn’a; 21.35 Muzyka dawna w wykonaniu zespołu „New York Pro Mu-sica Antiqua”; 21.45 Utwory Si. Mroźka; 22.05 Gra Zespołu Instr. „Bossa Nova Cambo”; 22.20 Muz. roz-wijkowa i tan.; 22.30 Poradnia Rodzina.

WIADOMOŚCI: 5, 6, 7, 8, 12.05, 15, 17, 20, 23.
PROGRAM II — 7.30 Piosenka dnia; 8.15 Język rosyjski; 8.35 „Nasze i kraju lat 20”; 9 Kone. dnia; 9.50 Public. międzynarod.; 10 Melodie operetki i fil-mu; 10.30 Z życia ZSRR; 12.15 W rytmie oberka; 12.25 Pog. pt. „Dla czegoś dla ochrony roślin nie zawsze skutecznie działają”; 12.30 Zielone Za-łebie; 12.45 „List ze Śląska”; 13 Utwory fortep. kompozytorów franc. w wyk. F. Kwalew; 13.20 — „Walczymy za ojczyznę” — fragm. pow.; 13.45 Pog-pedagog; 13.50 „Przed Duiem Nauczyciela”; 14 — Grająca szafa; 14.30 Mówi Technika; „Stal oddycha tlenem”; 14.45 „Błękitna sztafeta”; 15 Wielko-polskie aktualności turystyczne; 15.05 Muzyka; 15.20 Aud. K. Łuczego; 15.30 „Tajemnice przyrody”; 18 Transm. międzynarod. meczu piłkarskiego o Puchar Zdobyców Puchar „Legia” — „Galatasaray” — Turcja; 19.05 Muzyka i Akt.; 19.30 „Proces o cień osła” śluch.; 20.40 Muzyka; 21.27 Sport; 21.40 Muz. taneczna; 22.10 Rozmowa literacka; 22.30 Międzynar. Uniwersytet Radiowy „Skarby kultury japońskiej”; 22.40 Kone. symf. 23.40 Mel. na dobranoc.

WIADOMOŚCI: 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 12.05, 16, 19, 21, 23.40

Aby potrzeba mogła zostać matką wynalazku, mogła odegrać rolę bodźca i stać się źródłem twórczej inspiracji ludzi, nieodzowne jest ich zaangażowanie.

Bezinteresowność

Na pewno u podstaw licznych i cennych inicjatyw załogi Wolsztyńskiej Fabryki Mebli tkwiły nie perspektywy materialnych korzyści, lecz po prostu gospodarski fraszunek. Wprawdzie dzisiaj w pierwszym etapie realizacji wniosków z przedzjazdowej dyskusji robotnikom wzrosły zarobki o 10—20 procent — wówczas, gdy dysku-towano, nikt na to nie liczył. Jak tu bowiem można było cokolwiek kalkulować pro-domo sua, skoro wymagania stawiano duże: wzrostowi wy-dajności pracy miało towar-zyć się podniesienie jakości i tak już solidnych — wyro-bów, oszczędności materiało-we, likwidacja jałowych prze-biegów maszyn itp.?

I być może dlatego, że oso-bista bezinteresowność była dominującym czyn-nikiem, większość przedsię-wzięć, zamierzonych z okazji IV Zjazdu partii i 20-lecia Polski Ludowej, została zrealizowana. Mowa tu oczywiście o tych wnioskach z dyskusji, które można było wprowadzić od zaraz. Od za-raz należało bowiem usunąć niektóre błędy organizacyjne, uruchomić rezerwy, sięgnąć po lepsze metody pracy. I znowu nie chodziło o dora-zne, akcyjne efekty, lecz o dobre przygotowanie fabryki do podjęcia zadań planowych roku przyszłego i nowej pię-cioletki. W latach 1966—1970 WFM zamierza przecież pod-nieść produkcję mebli ku-chennych o 130 procent (w sto-

3. szczepienia przeciwgruźlicze BCG niodporniają dzieci na zakażenie gruźlicą
4. ja też pomagam utrzymywać czystość w naszym domu, gdyż to jest jeden z warunków zdrowia.

Na konkurs wystarczy nadesłać jeden rysunek. Np. na temat trzeci można narysować dziecko stojące przed drzwiami poradni przeciwgruźliczej lub pielęgniarke, przygotowującą zastrzyk. Możliwości przy dużej wyobraźni dzieci, jest wiele.

Na rysunkach należy podać dokładne nazwisko i imię, wiek oraz adres zamieszkania i szkoły. W konkursie tym mogą brać udział również całe klasy lub koła PCK. Dla opiekunów klas i kół, które najliczniej wezmą udział w naszym konkursie, przewidziano cenne nagrody: nesesery ze skóry i zegarki.

A co możecie wygrać?

W konkursie OGÓLNYM: odkurzacz, serwis obiadowy, torby podróżne, budziki, nesesery, zegarki, żelazka elektryczne, garnki elektryczne, termosy obiadowe, termosy do kawy, komplety garnków, obrusy, żelazka turystyczne, komplety kosmetyczne, ręczniki.

W konkursie NA RYSUNKI DZIECIĘCE: rower, zegarki, koleжки elektryczne, auta elektryczne, transportery elektryczne, plecaki, komplety ping-pongowe, krosna, statki, lżyżwy, modele samolotów, menażki, manierki, czepki kąpielowe.

Termin nadsyłania odpowiedzi: 7 grudnia 1964 roku (decyduje data stempla pocztowego) pod adresem: redakcja „Głosu Wielkopolskiego” Poznań, ul. Grunwaldzka 19 z dopiskiem: „Konkurs: bądźmy zdrowi” (dla dorosłych) lub „Konkurs rysunkowy — bądźmy zdrowi” (dla dzieci).

Fabryka dobrych ambicji

Realizujemy przedzjazdowe wnioski

sunku do planu br.) i zwiększyć zatrudnienie o 250 ludzi.

Pożyteczne pomysły

Ponad dwadzieścia pozycji liczy rejestr wniosków, zgłoszonych przez załogę w toku przedzjazdowej dyskusji. Wszystkie na piątę z plusem, bo celne, realne i ściśle zaadresowane do wykonania. Oto jeden z nich: „Dział Obróbki Wstępnej zastępuje przy produkcji elementów me-blowych, w miejsce dotych-czasowych ramiaków z tar-cicy — płyty wiórowe „Okal”. Sposobienie tych płyt, poza oszczędnością reglamentowa-nej tarcicy, pozwoli na skró-cenie czasu obróbki oraz wy-eliminuje proces suszenia. Ko-ryści wymierne w skali roku — 18000 zł”.

Ten wniosek — mówi I sekretarz POP, mgr inż. Ta-deusz Ratajczak — jest do-piero wprowadzany w życie. Robimy dalsze próby, bo nie chcemy popełniać błędów. To nam jednak nie przeszkodziło zastosować w praktyce wielu innych propozycji robotni-ków. Poważne oszczędności przynosi np. zmiana metod klejenia detali, czy wykorzy-stanie odpadów płyt pilśniowych przy wypełnianiu ścia-nek tzw. boków. Jednak naj-ważniejsze, że zjazdowa atmo-sfera przyczyniła się do ryt-miczniejszego wykonywania planów, co zapewne będzie na szym trwałym osiągnięciem.

Gwóźdź programu

Sen z oczów dyrektora Win-centego Gauzy spędza wnio-

sek z numerem 6. Pozostałe także są ważne, ale ten kryje w sobie załączek poważnych korzyści, nie tylko dla WFM lecz i dla miasta. Stwarza perspektywy na rozbudowę zakładów i wzbogacenie Wolsztyna o nowy przemysł.

Sformułowano go krótko, beznamietnie, aż do granicy niecisłości: „Przejąć teren od Zarządu Drogowego” i uru-chomić warsztaty remontowe naszego Zjednoczenia dla te-renów zachodnich, zatrudnia-jąc tym samym pewną liczbę pracowników”. Ta lapidarność nie osłabia samego dezydera-tu, a przeciwnie — brzmi nie-mal jak rozkaz. Dla fabryki — oczywiście. Nikomu bo-wiem polecenia przekazania obiektu zakład wydać nie mo-że. Stąd autatami koronnymi wniosku są tylko: rzeczowe uzasadnienie, zapal załogi i poparcie władz powiatowych oraz Zjednoczenia.

— Jak powstał ten projekt? — Ano, dowiedzieliśmy się, że Zarząd Drogowy, zasiadu-jący z naszym zakładem, wkrótce przeniesie się do no-wego obiektu. Z majowej na-rady zaś w Zjednoczeniu przy-wieźliśmy opinię — uzasadnia dyrektor — że fabryki me-blarskie nie mają gdzie re-montować maszyn. 70 zakła-dów poważna sprawa. Zna-jąc te dwie okoliczności, o po-mysł nie było trudno. Będzie dużo kłopotów i więcej pra-cy? Z tym się liczymy, ale cóż one znaczą wobec per-spektywy!

Gra warta świeczki

Początkowo warsztaty za-trudnią — mówią z optymiz-mem w WFM — około setki ludzi. Przy osiągnięciu opti-

*) Rejsu Eksploatacji Dróg Pu-blicznych.

Władysława Gomulki „Artyku-ly i przemówienia 1946—1948” po-chodzą z okresu, gdy autor był sekretarzem generalnym KC PPR, wiceprezesa Rady Mini-strów i ministrem Ziem Odzyska-nych. Prace te obrazują przodu-jącą rolę PPR w umacnianiu państwa ludowego, w dokonaniu głębokich przeobrażeń społecz-nych, w rozwoju gospodarki i kul-tury Polski Ludowej. Tom zawie-ra 57 pozycji, przejranych przed drukiem przez autora. KiW, str. 578, c. 14 zł.

Kolejny (piąty) tom „Dzieł” Ju-liana Tuwima zawiera jego pis-ma prozą. Są to artykuły i szkice z zakresu prozy pamiętnikar-skiej, literacko-warsztatowej i po-lemicznej. Zebrano je w trzech odrębnych działach tematycz-

mum remontów — nawet 300 fachowców. Tych ostatnich nie zabraknie, bowiem tutej-sza Zasadnicza Szkoła Meta-lowa kształci wielu doskona-nych specjalistów. Dla kilku inżynierów, których trze-ba będzie sprowadzić do Wolsztyna, Prezydium PRN da mieszkanie. To zupełnie wy-starczy, by nie tylko podjąć się remontów wszystkich maszyn z fabryk meblarskich całego okręgu zachodniego (a może i kraju), ale i wszcząć z czasem produkcję części za-miennych dla maszynowego parku meblarskiego.

Oczywiście, fachowców tych trzeba wyposażyć w od-powiednie hale, obrabiarki, urządzenia itp. Trzeba im stworzyć warunki sprawnej pracy i zaplecze konstrukcyj-ne. To zwykle kosztuje dużo pieniędzy. O tym w Wolszty-nie także pomyślano, dzieląc realizację projektu na etapy.

Krakowa również od razu nie zbudowano — powiada-ją. Najpierw chcielibyśmy zago-spodarować to co jest, a więc niewielkie hale i barak, użyt-kowane obecnie przez dro-gowców. Ustawiliby się tam te maszyny, które posiadamy; mamy przecież podręczny war-sztat remontowy. Później, jak tylko otrzymalibyśmy fundu-sze — można by zbudować je-jną czy drugą halę, wstawić więcej maszyn.

Do starań o warsztaty do-pinguje ludzi WFM świadomość, że Wolsztyn jest mia-stem ubogim, gdy chodzi o przemysł. Zachęca ich do tych starań wspomnienie, że ich fabryka także kiedyś zaczy-nała z niczego, od 8 czy 10 ludzi w mizernym baracku. Dzisiaj stanowią załogę fa-bryki znanej w kraju i za-granicą.

ZBIGNIEW MIKA

nych i rodzajowych: wspomnie-nia, szkice i polemiki. Miłośników znakomitego poety nie potrzeba zachęcać do nabycia tej książki. Czytelnik, str. 806, c. 60 zł.

Toż samo wydawnictwo zdążyło szczęśliwie na Olimpiadę z III wydaniem reportażu Lucjana Wolanowskiego „Zwierciadło bo-gini”, o kraju tranzystorów i gejsz czyli Japonii. Coś do czy-tania! Lekkie, barwne, pouczają-ce. Str. 357, c. 30 zł.

Ponadto ukazały się: Józef Igna-cy Kraszewski „Dziwadła”, Wyd. Literackie, str. 317, c. 24 zł. W. Kurow, J. Dołżański „Zasady pro-jektowania pocisków rakietowych na paliwo stałe”, Wyd. MON str. 330, c. 30 zł. Ludwik Hieronim Morstin „Opowieści o ludziach i zdarzeniach”, Czyt., str. 222, c. 15 zł. Norbert Barlicki „Wybór przemówień i artykułów z lat 1918—1939”, KiW, str. 373, c. 30 zł. Rainer Maria Rilke „Wybór poe-zji” WL, str. 279, c. 35 zł. Wiktor Ostrowski „Organizujemy ama-torski klub filmowy” CPARA, str. 120, c. 17 zł.

Pracownicy poszukiwani

KUJAWSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU TŁU-SZCZOWEGO W KRUSZWICY zatrudnią za-raz:

- INŻYNIERA w zakresie mleczarstwa na stanowisko kierownika margarynowni,
- INŻYNIERA CHEMIKA na stanowisko kierownika ekstrakcji nasion olejnych,
- INŻYNIERA CHEMIKA na stanowisko st. asystenta w dziale głównego technologa,
- INŻYNIERA MECHANIKA na stanowisko głównego mechanika,
- MIKROBIOLOGA z wykształceniem wyż-szym,
- TECHNIKA do spraw inwestycji,
- 2 KSIĘGOWYCH na stanowiska rewiden-tów wewnątrzzakładowych.

Wynagrodzenie wg układu zbiorowego pracy dla przemysłu spożywczego zakładów I ka-tegorii.

Mieszkania w nowym budownictwie zapew-niamy w II połowie 1965 r. Pierwszeństwo mają reflektanci z dłuższym stażem pracy.

Zgłoszenia prosimy kierować do Sekcji Kadr.

W7466

ZAKŁADY MIĘSNE W KĘPNIE zatrudnią

INŻYNIERA lub TECHNIKA TECHNOLO-GA PRZEMYSŁU MIĘSNEGO na stano-wisko technologa.

Warunki pracy i płacy do omówienia. Zgło-szenia składać do Dyrekcji Zakładów Mięsnych w Kępnie, ul. Młyńska 2.

W7501

TELEWIZJA: 10 — Film z serii „Dr Kildare” — „Jak sobie pościacie”; 10.55 — Fizyka dla klas VII; 11.55 — Dla klas VII i XI: „Praca, która czeka na ciebie”; 16.55 — Wiadomości; 17 — Sprawozdanie sportowe; 18.50 — Magazyn polsko-radziecki „Przy-jaźń” (Moskwa); 19.30 — Magazyn medyczny; 19.35 — Dobranoc i dziennik; 20.30 — Festiwal sztuk ro-syjskich i radzieckich; dramat Mikołaja Pogodina — „Człowiek z karabinem” w wykonaniu Teatru Polskiego z Poznania; 22.30 — Wiadomości.

POWSZECHNA SPÓŁDZIELNIA SPOŻY-WÓW „JEDNOŚĆ” W MYŚLIBORZU zatrudni

zaraz: GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO — wymagane średnie wykształcenie oraz kilkuletnia praktyka na stanowisku głównego księgo-wego w przedsiębiorstwie handlowym. Warunki oraz mieszkanie do uzgodnienia na miejscu. W7470

Dnia 16 listopada 1964 r. zmarł po ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., mój najukochańszy mąż, nasz kochany brat, szwa-gier, kuzyn i wujek, sp.

Stanisław Cichowicz

powstaniec wielkopolski

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 19 bm., o go-dzinie 15.30 na cmentarzu parafii w Czarnkowie. Msza św. żałobna odprawiona zostanie tego samego dnia o godzinie 8.30.

W głębokim smutku pogrążone

ZONA I RODZINA
Czarnków, ul. Wroneńska 64. 37461g

Dnia 14 listopada 1964 r. zmarł

tow. Piotr Łopiński

długoletni pracownik Poznańskich Fabryk Mebli. Od 1945 r. działacz ZZPL i PD, członek RZ, przewodniczący Komisji Rozjemczej, Odznaczo-ny Brązowym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem 10-lecia, a ostatnio Odznaką 70-lecia ZZPL i PD.

W Zmarłym straciłszy wzorowego i sumien-ego pracownika, a współpracownika dobrego kolegi.

Zegnamy Go z głębokim żalem, a najlepszą pamięć o Nim zachowamy na zawsze.

Pogrzeb odbędzie się w środę, 18 bm., o go-dzinie 13.45 na cmentarzu na Junikowie.

Dyrekcja P. O. P. Rada Zakładowa
Rada Robotnicza Współpracownicy
K7544

Dnia 16 listopada 1964 r. zakończył swój pra-cowity żywot, po długich i ciężkich cierpie-niach, opatrzony Sakramentami św., mój naj-droższy mąż, nasz ukochany ojciec, teść, dzia-dek, brat, szwagier i wujek, przeżywszy lat 60, sp.

Władysław Cegła

emeryt. zawiadowca stacji kolejowej

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 19 bm., o godzinie 14 w Kępnie.

W głębokim smutku pogrążona

RODZINA
Kępno, Poznań, Ostrów, Witaszyce.

Dnia 16 listopada 1964 r. zmarł w 13 wiośnie życia, po długich i ciężkich cierpieniach, opa-trzony Sakramentami św., mój najdroższy synek i brat, sp.

Kazimierz Strzelczyk

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 19 bm., o go-dzinie 10.30 w Kazimierzu Wlkp.

W ciężkim smutku pogrążona

MATKA Z RODZENSTWEM I RODZINA
37451g

Dnia 15 listopada 1964 r. po ciężkich i długich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., zmarł mój najdroższy mąż, nasz kochany ojciec, dziadek, brat, stryj, szwagier lat 75, sp.

Władysław Halkóczy

ARTYSTA RZEZBIARZ

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 19 bm., o godzinie 10.30 z kaplicy cmentarnej na Gór-czynie.

W ciężkim smutku pogrążone

ZONA, DZIECI, WNUKI I RODZINA
Poznań, ulica Piekary 22/23 m. 6,
Budapeszt, Koszyce, Miskolc.
K5561

Ziemniaki pod namiotem

W Stawie w woj. poznańskim ma być zainstalowany w najbliższym czasie specjalnie skonstruowany namiot pneumatyczny z tworzyw sztucznych, w którym przechowywane będą ziemniaki przed zimą. O ile eksperyment przed egzaminem, podobne namioty powstaną w przyszłości przy większości zakładów i umożliwią — dzięki wyeliminowaniu kopcowania — uzyskanie znacznych oszczędności.

W skali przemysłu ziemniaczanego w Polsce magazynuje się bowiem przez zimę około 300.000 ton ziemniaków. Koszt tego rodzaju przechowywania jest znaczny, gdyż m. in. wchodzi w rachubę duża ilość słomy. Tymczasem namiot na przeszło 2000 ton kosztować ma ponad 300.000 zł (budownia magazynu na 800 ton ziemniaków kosztuje 1,5 mln. zł), ale może z powodzeniem służyć przez co najmniej 10 lat. Metoda polega na utrzymywaniu w namiocie nieco większego ciśnienia i przepuszczaniu wewnątrz strumienia powietrza pomiędzy spiralami ogrzewanymi prądem elektrycznym.

Wspomnianą metodę opracował kierownik Działu Mechanizacji Ośrodka Doświadczalnego przy Zjednoczeniu Przemysłu Ziemniaczanego, Edmund Byliński przy konsultacji z dyrektorem Ośrodka inż. Władysławem Surynem.

Wystawa w Izbie Rzemieślniczej

Historyczny rozwój i rola warsztatów rękodzielniczych

W Izbie Rzemieślniczej otwarto wczoraj ciekawą wystawę pt. „Rzemiosło wielkopolskie w zabytkach i dokumentach”. Zwiedzać ją można do 30 bm. w godzinach od 10—18.

Inicjatywa tym cenniejsza, że zespół przygotowujący tę wystawę pokusił się o przedstawienie rozwoju rzemiosła w Wielkopolsce w przekroju branżowym. Ta trudna i mozolna praca przyczyniła się do wstępnego, nowego ujęcia dziejów rzemiosła w naszym regionie.

Okazuje się, że tradycje rzemiosła w Wielkopolsce sięgają do początków istnienia naszego państwa, przy czym same cechy odgrywały dużą rolę w powstawaniu miast i w ich rozwoju. Najbardziej rozwinięte były warsztaty sukiennicze, które zaopatrywały w swe wyroby także pozostałe rejony Polski i niektóre kraje wschodnie. Począwszy od XVI wieku rzemieślnicy eksportowali także futra. W XVI i XVII wieku Poznań był wybitnym ośrodkiem złotnictwa, do którego ściągali na naukę uczniowie z różnych stron Polski i z krajów sąsiednich.

Liczne były również warsztaty branży spożywczej i skórzanej. W XVIII wieku w kuźnictwie przewidywały: Krotoszyn, Kalisz i Leszno, a w szewstwie — Poznań, Wolsztyn i Zduny. W wyrobie napojów alkoholowych i wyszyny prym wiodły z kolei takie ośrodki, jak Gniezno, Kargowa i Szlichtingowa.

O rozwoju rzemiosła świadczą także inne dane, z których wynika, że z końcem XVIII wieku notowano w Wielkopolsce prawie 200 miast, mających co najmniej po 4 cechy, przy czym Poznań, Wschowa, a później Leszno i Rawicz skupiały nawet po kilkanaście rzemieślników. W ogóle cechy odgrywały ważną rolę w życiu gospodarczym, politycznym i społecznym kraju, gdyż m. in. niejednokrotnie uczestniczyły w obronie przed najazdami, regulowały przydziały surowców, nadzorowały jakość i wielkość produkcji i kierowały jej zbytem oraz czuwały nad wychowaniem młodzieży uczacej się zawodu.

Wczoraj
Nisiali do nas...

... Mieszkańcy domu Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Boryni Kościelnej row. Nowy Tomysł, prosząc, by przedsięwzięcie, prowadzące remonty naprawy wreszcie schody. Od 4 tygodni mieszkańcy i piętra korzystają tylko z... drabiny...

I wielkopolski festiwal kulturalny

Śpiewaczy plon

22 bm. w Poznaniu odbędzie się Wojewódzkie Święto Pieśni, na którym usłyszymy najlepsze chóry wielkopolskie. Wystąpi 29 zespołów, w tym 11 wiejskich. Wieczorem przewidziany jest koncert laureatów tegorocznego współzawodnictwa. Będzie to końcowy akord wielkiej akcji śpiewaczej w ramach II Wielkopolskiego Festiwalu Kulturalnego.

Już teraz, nie czekając na ostateczny wyrok jury, można pokusić się o podsumowanie tegorocznej działalności zespołów śpiewaczych. O ile w I Wielkopolskim Festiwalu Kulturalnym uczestniczyły 54 zespoły, to w II Festiwalu — 86. Na różnych koncertach i na 9 rejonowych popisach śpiewało razem 4022 amatorów-śpiewaków; większość stanowiła młodzież, 1295 członków zespołów nie miało ukończonych 18 lat. Właśnie młodzież w okresie II Festiwalu garnęła się do zespołów. Na przykład 120-osobowy „Bard” w Luboniu musiał zamknąć listę zgłoszeń, 9 chórów powstało w rejonie konińsko-tureckim. Do tej pory była to okolica najbardziej „głucha” w województwie.

Zainteresowanie społeczeń-

stwa występami śpiewaczymi było także większe niż w ubiegłych latach. Sala w Szamotułach nie mogła pomieścić wszystkich. To samo zjawisko w Koninie, Kościanie, Lesznie i innych miastach.

Poza rejonowymi świętami pieśni zespoły chętnie wyjeżdżały do miejscowości, w których brak życia kulturalnego. Na przykład „Lutnia” z Międzychodu spotkała się z serdecznym przyjęciem w Granowie, postanowiła odwiedzić i inne wioski. Uznanie ze strony społeczeństwa i władz stało się zachętą do dalszej działalności.

Podkreślić należy większe w tym roku zjawienie się amatorskiego ruchu śpiewaczego z orkiestrami zawodowymi: Filharmonią Państwową i Wielkopolską Objazdową Orkiestrą Symfoniczną. Zespoły siłą rzeczy musiały utworzyć przygotować na najwyższym poziomie. Przykładem tej współpracy będzie występ chórów na wojewódzkim przeglądzie z udziałem Filharmonii.

II Festiwal ujawnił równocześnie niezwykle zapotrzebowanie na nowe utwory kompozytorskie. Chóry szukają nowości, dla nich utworów już sprzed dwóch — trzech lat jest za stary. Niestety, Państwowe Wydawnictwo Muzyczne nie nadąża z drukowaniem nowych. W dalszym ciągu występować również brak utworów prostych melodyjnych, łatwych do wykonania. Może ostatnie „dogadywanie się” Zjednoczenia Polskich Zespołów Śpiewaczych i Instrumentalnych z Zarządem Głównym Związku Kompozytorów Polskich przyniesie jakąś pod tym względem poprawę.

Ogólnie jednak podkreślić należy duży (bodajże największy) spośród innych dziedzin amatorskiego ruchu artystycznego, wkład zespołów śpie-

do redaktora
ATV

Znaleziono skarb denarów

Ogromny skarb monet — denarów koronnych — z czasów panowania Władysława Jagiełły i Kazimierza Jagiellończyka znaleziono w Kobiernie w powiecie krotoszyńskim. Łączna waga niewielkich monet, w ilości 15 tysięcy sztuk, wynosi około 6 kg. Natrafiono na nie przy równaniu drogi. Naczynie zawierające skarb znajdowało się zaledwie około 0,5 m pod powierzchnią uczęszczanej drogi. Niestety, spychacz równający drogę zniszczył gliniane naczynie, co spowodowało znaczne rozproszenie skarbu tak, że rzeczywiście zawartości naczynia nie udało się ustalić.

mgr DIONIZY KOSIŃSKI
Krotoszyn

waczych w tegoroczny Wielkopolski Festiwal Kulturalny. Wielkopolski Związek Śpiewaczy i tym razem dał dowód swojej sprężystości organizacyjnej i zrozumienia swojej społecznej roli.

Zamykając okres wielkich imprez festiwalowych przystępuje już do nowego współzawodnictwa o „Laur 20-lecia”. Do tej pory zgłosiła swój udział połowa zespołów, dalsze zgłoszenia nadszły. Rok 1965 będzie więc znów rokiem urodzaju na tradycyjnej „niwie” śpiewaczej. (jp)

Leszno w rocznicę Października

Dla uczczenia 47 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej odbyła się ostatnio w Lesznie uroczysta akademicka powiatowa. Referat okolicznościowy wygłosił przewodniczący Zarządu Powiatowego TPPR — Leon Tomowiak.

W bogatej części artystycznej wystąpili członkowie Estrady Moskiewskiej. Wykonawcy (soliści, kwartet, żonglerzy, paradyści i satyrycy) za swe bardzo udane i stojące na wysokim poziomie występy, spotkali się ze spontaniczną owacją wdzięcznej widowni.

Artyści z Moskwy dali program na akademii październikowej, zorganizowanej w leszczyńskim Technikum Odzieżowym.

Delegacja partyjna, TPPR, stronnictw politycznych, organizacji społecznych i zakładów pracy udały się przed Pomnik Wdzięczności, gdzie u jego stóp złożono wieniec i kwiaty. (R)

Przygotowania do Dnia Nauczyciela

W powiecie pleszewskim odbędzie się spotkanie nauczycieli z członkami komitetów rodzicielskich, pracownikami gminnych spółdzielni, GRN, kółek rolniczych, aktywnym ZMW, ZMS, LOK itp.

Akademicką powiatową przewidziana jest 21 bm. w Pleszewie o godz. 10. W części artystycznej wystąpi zespół pod nazwą „Kolory-kolory” PPIE w Poznaniu. Po południu odbędzie się spotkanie kierownictwa Komitetu Powiatowego PZPR, PK ZSL, Prezydium PRN i FJN z nauczycielami szkół podstawowych, średnich i zawodowych. Wieczorem — zabawa taneczna. Wydział Oświaty i Kultury Prezydium PRN przeznaczył dla zastępów nauczycieli nagrody w wysokości 85.000 zł. (iki)

We wszystkich szkołach powiatu ostrzeszowskiego trwają przygotowania do Dnia Nauczyciela. Zorganizowane zostaną akademie, spotkania z rodzicami i organizacjami społeczno-politycznymi. 21 bm. odbędzie się spotkanie nauczycieli z przedstawicielami władz powiatu w Ostrzeszowie. Dla produkujących nauczycieli przewidziane są odznaczenia państwowe. W części artystycznej wystąpi amatorski zespół taneczny nauczycieli oraz zespół instrumentalny przy Prezydium PRN w Ostrzeszowie. (hp)

Uroczystości w Środzie odbędą się 21 bm. Nauczyciele obejrzą w Domu Kultury przedstawienie „Słubów panińskich” Aleksandra Fredry w wykonaniu Teatru Gnieźnieńskiego. 22 bm. zostanie oddana do użytku Szkoła Podstawowa w Tulcach, wybudowana kosztem 3 mln zł. (kos)

Pamiętajmy o budowie lodowisk

Przygotowanie zimowych imprez sportowych wymaga poważnego wysiłku. Często zima nas zaskakuje. Kto wcześniej pomyśli o wytyczeniu i przygotowaniu miejsca pod przyszłe lodowisko, lepiej urządzi tor saneczkowy czy wytyczy trasę narciarską — temu będzie niewątpliwie znacznie łatwiej sprawnie zorganizować zawody.

W ubiegłym sezonie w Wielkopolsce było już wiele lodowisk, w tym znaczna część na obiektach przyszkolnych. Wszystkie niemal prace wykonano w czynnie społeczny. A jednak lodowiska jeszcze brakowało. Było również wielu opieszalszych, którzy zlekali z urzędzeniem takich obiektów. Do prac przystąpili dopiero wtedy, gdy chwycił mróz. Zeby nie powtarzać dawnych błędów, czas już teraz, gdy zima za pasem przeprowadzić prace przygotowawcze związane z uruchomieniem lodowisk, wypożyczalnią łyżew itd. Niektóre organizacje przystąpiły już do takich prac.

Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej Poznań — Wilda (ul. Bukowa 3/4), zrzeszające około 120 osób, w wieku od 16—25 lat, postanowiło na Wildzie wybudować lodowisko, solidaryzując się z apelem „Głosu” z 4 bm. pt. „Naśladowanie wskazuje”. Cybina, jeden z nielicznych klubów (niesteż) w Wielkopolsce, dysponujący ruchliwą sekcją hokeja na lodzie, urządziła lodowisko na Główniej. Uruchomione zostaną, jak w latach ubiegłych lodowiska na obiektach Warty AZS, Sanu, TKKF Ognisko Winary itd.

TKKF Poznań — Wilda proponuje WKKFtF urządzenie konkursu na wykonanie najlepszego lodowiska w Poznaniu. Daleko zaawansowane są prace przy urządzaniu lodowisk prowadzone przez DKKFtF Poznań — Grunwald. Jak nas informuje przedstawiciel tego komitetu p. Nadolski — na Grunwaldzie udośćnienie będą dla miłośników łyżwiarstwa trzy lodowiska dzielnicowe. Główne lodowisko będzie uruchomione na terenie RKS San. Będzie ono dysponowało ogrzewaną szatnią, herbaciarnią, jest już zradiofonizowane i zelektryfikowane. Podobne urządzenia oddane do stanu do użytku przy Szkole Podstawowej nr 74 (ul. Trybunalska) i przy Szkole Podstawowej nr 93 (ul. Szamotulska). Lodowiska będą

Wszystko było na piątce. Lato jak z cebra, pochłaniało wystarczająco, łącie z drzew sąsiadów czyli jednym słowem III Jęsienny Złaz „Pod parasolem” wypadł znakomicie pod każdym względem.

Na 9 trasach oraz na trasie „S” (tylko dla zupełnie wtajemniczonych) w różnym czasie, ale zawsze w świetnej formie, przemierzyło piękne okolice Czempińa ponad pół tysiąca osób. Impreza była wybitnie młodzieżowa, o czym świadczy między innymi wiek jej uczestników: od lat 5 do 27.

Cała ta „armada” opanowała bez reszty w godzinach popołudniowych park borykowski w Czempińu wraz z pałacem stojącym na jego terenie. Część oficjalna zakończenia zjazdu, była zgodnie z zapowiedzią organizatorów (Rady Uczelnianej ZSP i Koła PTTK Akademii Medycznej), krótka i wzruszająca. Ze strony Akademii Medycznej wzięli w niej udział rektor prof. dr Michałkiewicz oraz mgr Wojciechowski, natomiast Zarząd Okręgowy PTTK reprezentowali: prezes dr L. Gomołec i zastępcza preza mgr J. Lomnicki.

Salwy zdrowego śmiechu i oklasków wywołał kulminacyjny punkt zjazdu — konkurs na „najlepszy parasol”. Parasolowa para była rewelacyjna, a niektóre modele wręcz „krzyżaczy” o wprawdzie ich... do masowej produkcji.

Do białości rozgrzał publiczność konkurs „szalonego twistu”. Nad ostatecznym werdyktem jury dyskutowano przez długi czas po zakończeniu.

Potem były tańce, hulanki, swawole (naturalnie nie zapomniano przy tym wszystkim o tradycyjnej grochówce), a na koniec wale niezbity cichy przemarsz do czempionskiego dworca PKP, który mniej więcej na godzinę stał się hupem różnokolorowej braci turystów.

III Jesiennym Złazem „Pod parasolem”, poznańscy turyści zakończyli ostatecznie swój tegoroczny sezon. Za sprawną organizację imprezy kierownictwu zjazdu z Wojciechem Burchardtem na czele należą się duże brawa. (ad)

„Pod parasolem” na trasie Racot — Czempin z najmłodszą uczestniczką — Olenką Szafrańską na czele.

Fot. — A. Wegner

LISTOPAD	Romana
18 środa	Stońce: 7.18—15.57

TEATRY

W POZNANIU
POLSKI — nieczynny; NOWY — g. 18 „Ania z Zielonego Wzgórza”; OPERA — g. 19 „Zemsta Nietoperza”; OPERETKA — g. 19 „My Fair Lady”; MARCINEK — g. 11 „To jest Polska”.

W WOJEWÓDZTWIE
KALISZ — „Król w kraju rozkoszy”; TUREK — „Przyciąganie ziemskie”; RAWICZ — „Słuby panińskie”; WOLSZTYN — „Uciekla mi przypióreczka”.

KINA

CHODZIEŻ — Ceramika: „Dom na pustkowiu”; Noteć: „Popiół i diament”; CZARNKÓW: „Ogień na ulicach”; GNIEZNO — Lech: „Przerwany lot”; Polonia: „Trzydzieści lat śmiechu”; GOSTYN: „Kozara”; JAROCIN — Echo: „Pojedynek na wyspie”; Cristal: „Królowa śniegu” i „Nieznaną zdrajcę”; KALISZ — Kosmos: „Biały kaniol”; Oaza: „Skazani na mecz”; Stylowe: „Foto-Haber”; Syrena: „Śmierć Tarzana” i „Nagie ostrze”; Wolność: „Et cetera pana pułkownika”; KECERA: „Najlepszy z wrogów”; KOŚCIAN: „Rozbójnik” i „Garbus”; KONIN — Energetyka: nieczynny; Górniki: „Sędzia dla nieletnich”; KOŁO: „Zamięć”; KŁODAWA:

„Madame Sans-Gêne”; KROTO-SZYN: „Giuseppe w Warszawie”; LESZNO: „Ogniomistrz Kaleń”; MIĘDZYCHÓD: „Sprawa Niny B”; OBORNKI: „Podpisano Arsen Lupin”; OSTROW — Roma: „Na tropie policjantów”; Słońce: „Ostatni cowboy”; OSTRESZÓW: „Cartouche-złobca”; PILA — Iskra: „Perły św. Łucji”; Koral: „Ryżujące lata”; PLESZEW: „Akak mgle”; RAWICZ: „Pokolenie”; SŁUPCA: „Wiano”; ŚRODA: „Proces Oscara Wilde’a”; SREM: „Tamango”; SZAMOTULY: „Ulica Gramszna”; TRZCIANKA: „Trzynastego nocą”; TUREK: „Zróżdło trzech prawd”; WAGROWIEC: „Światła na morderce”; WOLSZTYN: „Pragnienie”; WRZESNIA: „Wakacje nad morzem”.

W POZNANIU

MUZEJA

ARCHEOLOGICZNE — g. 13—19; BRONI — g. 11—17; HISTORIA — POZNANIA — g. 12—18; INSTRUMENTÓW MUZYCZNYCH — g. 9—13; NARODOWE — g. 9—15.

WYSTAWY

BWA — (Stary Rynek) — „Moja twórczość i Szczawica”; Rzeźba — Malarstwo — Rysunek Marii Chudoba-Wisniewskiej — g. 10—18. KLUB MPiK (Ratajczaka 39) — X indywidualna wystawa grafiki Zygmunta Salaty — g. 10—20. ZPAP — Arsenal — Wystawa Szkoły Wrocławskiej — Malarstwo — Grafika — Rzeźba — g. 10—18. SALON WYSTAWOWY PAŁACU KULTURY — wystawa prac R. Skupina „Studia krajobrazu” — g. 10—18.

DYŻURY

SZPITAL KLINICZNY IM. SWIECICKIEGO — chirurgia (ul. Przyszewskiego 49, tel. 612-11); SZPITAL MIEJSKI IM. RASZEJA — interna (ul. Mickiewicza 2, tel. 472-51); SZPITAL KLINICZNY IM. PAWŁOWA — okulistyka (ul. Gębry 17, tel. 510-21); WOJEW. SZPITAL DZIECIĘCY — chir. dziecięca (ul. św. Józefa 89, tel. 536-21). STACJA POGOTOWIA RATUNKOWEGO M. POZNANIA, (ul. Chelmońskiego 20), tel. 544-44. POWIATOWA STACJA PR. (ul. Kościuszki 103), tel. 588-86. APTEKI: Armii Czerwonej 25, Kraszewskiego 12, Mazowiecka 33, Głogowska 107/109, Strzelecka 33/35. TYLKO DYŻUR NOCNY: Dzierżynskiego 349, Główna 53, Staroleńska 79.